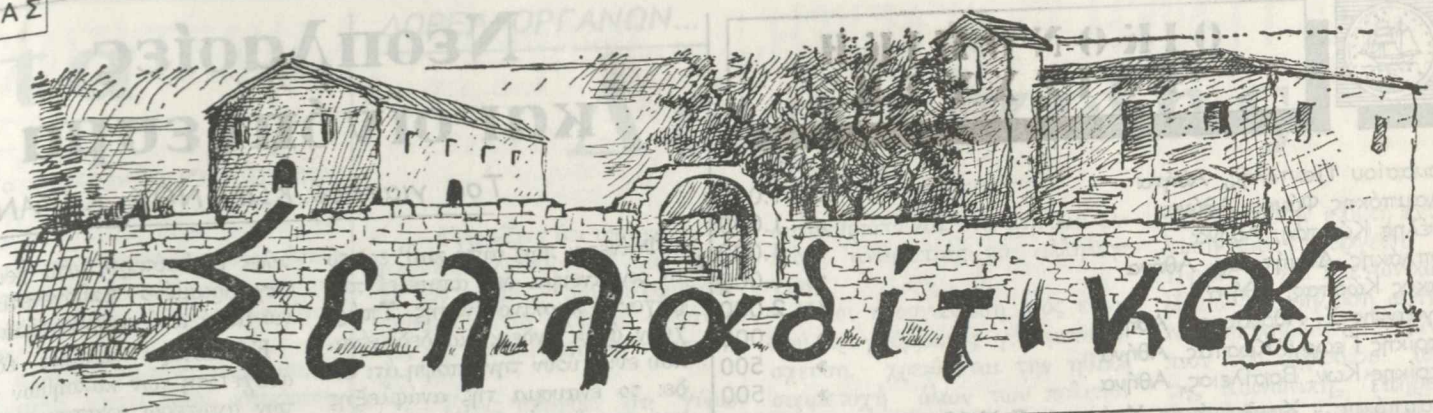

Κάνε άλμα
πό γρήγορο
απο τη φθορά
Οδ. Ελύτης

Σεληνιαδίτικα

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΣΕΛΛΑΔΙΤΩΝ ΑΡΤΑΣ - ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 15 - ΑΘΗΝΑ 105 52 ΕΤΟΣ 8ον - Αριθ. φύλλου 46 - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 1990

τί κάναμε:

Δεν αυτοκτονούμε;

«Τη θέση του Έλληνα υπουργού Πολιτισμού υποστήριξαν η Ιταλία, η Ισπανία και η Πορτογαλία, ενώ οι υπουργοί των άλλων χωρών - μελών της ΕΟΚ, ΔΕΝ θέλησαν να πάρουν το λόγο και να τοποθετηθούν σχετικά».

Αυτό έγινε στις Βρυξέλλες - πρωτεύουσα του Βελγίου και δραπετών επιτροπών των πολιτικών ομάδων της ΕΟΚ - την Παρασκευή 18 Μαΐου, στο συμβούλιο υπουργών Πολιτισμού της ΕΟΚ, όπου ο Έλληνας υπουργός Πολιτισμού κατήγγειλε το περιεχόμενο του διδύλου «Ευρωπαϊκή Ιστορία της Ευρώπης», ότι «δεν ανταποκρίνεται στα κύρια χαρακτηριστικά της κοινής ευρωπαϊκής κληρονομιάς, με το να αγνοεί την Ελληνική Κλασική Αρχαιότητα και το Βυζάντιο».

Όκω, από τις δώδεκα χώρες μέλη της ΕΟΚ ΔΕΝ θέλησαν να πάρουν το λόγο... Αυτό θα πει «διπλωματία» και «φίλος».

— Τί τους θέλεις τους εχθρούς, αν έχεις τέτοιους φίλους;

— Αλλά, όταν στις 6 Νοεμβρίου 1988 η αγγλική εφημερίδα «DAILY TELEGRAPH», σε καυστικό άρθρο, αποκάλυπτε την παντελή απουσία της Ελλάδας από αυτό το έργο, τί και ποιά θέση πήραμε;

Συμφωνούμε με το σχόλιο του προηγουμένου φύλλου: «Δεν αυτοκτονούμε».

Αντέδρασε η ελληνική Πολιτεία ομοθυμωσ: Κυβέρνηση και Αντιπολίτευση, Αγροτοεργατικοί Συνεταιρισμοί και Συνομοσπονδίες (βλέπετε δεν ασχολούνται μόνο με τα συνδικαλιστικά), Εκκλησία και Πνευματικά Ιδρύματα. Αυτή είναι η Πολιτεία μας. Έτσι αντιδρά πάντα στα εθνικά θέματα.

Η Ιστορία της Ευρώπης χωρίς εκείνη της Ελλάδος (Αρχαίας και Βυζαντινής) μοιάζει σα να θέλει να μας πει τη διεργασία εξέλιξης της βαρβαρότητας. Από τους αγρίους Αλάρικο και Θεοδώριχο έως τους ιδεοληπτικούς (χάριν κομψότητος) των ιδεολογιών του 20ού αι. Το Χίτλερ και το Στάλιν.

Από λίγο να πω, έως τα αγγαίσματα του 20ού αι. Τον Άσσαντ και τον Καντάφι, γνωστούς στυλοβάτες της ιδέας της Δημοκρατίας. Κοντά θυμήθηκα πως οι άνθρωποι ετούτοι ανήκουν

στον Αραβικό Πολιτισμό. Και ξέρετε κάτι; Κοντά στον Αλάρικο και το Θεοδώριχο μένει έκθετος ο Απίλλας. Τότε μένει ανοικτή η διαλεκτική συμπάθεια του

Ευρωπαϊστή ιστορικού μας, για να τον υποδεχτεί αν θέλει).

Καλά κάναμε λοιπόν και θιχτήκαμε. Προς τα έξω. Αλλά όχι μόνο κατά περίπτωση κι όχι προς τα έξω μονάχα. Καλά είναι να σκεφτόμαστε πως συμπεριφερόμαστε εμείς απέναντι σ' αυτή την Ιστορία. Προς τα μέσα!

Πώς βλέπουμε εμείς τους αριστές της αρχαίας ελληνικής σκέψης; Αν υπάρχουν Έλληνες που τους κακοποιούν διακριτικά ή και χοντρά, στολίζοντάς τους.

Ακούσαμε π.χ. ανατριχιαστικούς χαρακτηρισμούς για τον Πλάτωνα, από δασκάλους παρακαλώ, που ξε-

στραβώνουν τα παιδιά του κοσμάκη για την ιστορία του γένους. Για την αρχαία ιστορία των σχολείων μας; Ας βρεθεί άλλος αρμοδιότερος και ολιγώτερο θυμώδης να μας την παϊνέψει.

Αν υπάρχουν Έλληνες, που αμφισβητούν τον Ελληνισμό του Βυζαντίου και πώς χαρακτηρίζουν το Βυζάντιο. Σκοταδισμό... Πώς να κατανοήσουν οι άνθρωποι την τεράστια και ελληνικωτάτη θεολογική Πατρολογία, αφού αρνούνται εξορισμού το Θεό! Από τον πίθηκο ο άνθρωπος. Και ο πιθηκίζων άνθρωπος «προς Θεόν πίθηκος φανείται, κάλ λει και σοφία πάση» (κατά τον Ηράκλειτο).

Αν υπάρχουν Έλληνες, που διαστρεβλώνουν το τεράστιο πολιτισμικό ξέσπασμα της Ελλάδος υπό τον Αλέξανδρο το Μακεδόνα.

Αν υπάρχουν Έλληνες, που εναντιώνονται ακόμη

στο ορμητικό απελευθερωτικό ξεκίνημα υπό τον Ελ. Βενιζέλο.

Αν, στις μέρες μας, απωθείται η παράδοση του λαού μας, σε περιοχές μουσικού ενδιαφέροντος. Στα μουσεία επιβιώνουν οι λαοί;

Αν, ακόμα και σήμερα, τα «μέσα μαζικής ενημέρωσης», που «φωτίζουν» τον κοσμάκη και τον συντρέχουν να μην αλλοτριωθεί, παραστέκουν ζωντανά τη δημοτική μας δημιουργία. (Να σημειώσουμε εδώ, πως οι άνθρωποι σήμερα δεν σκλαβώνονται. Αλλοτριώνονται. Το τρισεκρίστο).

Ξέρετε πόσες χιλιάδες ώρες καλύπτουν ημερησίως οι δεκάδες ραδιοτηλεοπτικοί σταθμοί; Ξέρετε πόσες απ' τις ώρες αυτές διεκδικεί ο μεγαλειόβολος Ροκ (απόγονος του Μαρσύα) και πόσες η καταφρονημένη η παράδοση; (η απογαλακτισμένη τροφός του Έθνους;). Είναι αυτό με-

★ (Συνέχεια στη σελ. 3)

Μνήμες

Φέτος η 29 Μαΐου είναι η μέρα Τρίτη. Την Τρίτη που ο λαός μας τη θεωρεί γρούσουζα, γιατί το 1453 «Πήραν την Πόλη» πήραν, πήραν τη Σαλονίκη, πήραν και την Αγία Σοφιά, το Μέγα Μοναστήρι.

Έτσι για να θυμόμαστε και λιγάκι την ιστορία μας, αφού οι ξέλοι «φίλοι» μας «ξεχνάνε», γιατί στο κάτω - κάτω της γραφής δεν είναι υποχρεωμένοι.

Το εάν και κατά πόσο ξέρουμε, θυμόμαστε και υποστηρίζουμε την ιστορία μας, ως λαός, δεν βάζω το χέρι στο Ευαγγέλιο. Για το ότι όμως, πολλοί και πολύ μαλώνουμε και την καθημέρα μας κόβουμε και κάπτοι χειροδικούμε και καμιά φορά σκοτώνόμαστε για τα ποδοσφαιρικά και τα κομματικά, βάζω το χέρι στο Ευαγγέλιο, χωρίς φόβο και πάθος.

Αυτά, μεταξύ μας. Μόρφωση, εξέλιξη, πολιτισμός ή κατάντια;

Εσύ που επικρίνεις, πόσο συμμετέχεις στα κοινά; Εργάζεσαι με συνέπεια;

Έχω μονάχα την αγιάτρευτη αγωνία της Ελλάδας, που θέλουν να τη γκρεμίσουν. Μα αυτή 'ναι αιώνια, το ξέρω καλά και θα βγει από τη δοκιμασία αυτή γιγαντωμένη. Ποτέ δεν είχα τόση πίστη κι εμπιστοσύνη στη ράτσα μας, όπως τώρα.

(1948) Ν. ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ

Ο Άγγλος καθηγητής ΜΑΙΚ ΚΟΥΛΕΪ, αν και Άγγλος ο άνθρωπος, επισημαίνει τον κίνδυνο να «κυριεύει η αγγλική γλώσσα σε διεθνές επίπεδο και ότι υποβιβάζει την κουλτούρα και φαλκιδεύει τη διανοητική ανάπτυξη ενός λαού, όταν κιάτανά να εκφράζεται με αγγλικούς όρους και φράσεις. Γίνεται απλός παιπαγάλος, που λέει λέξεις οι οποίες δεν ξυπνούν συνειρμούς, ενώ αγνοεί την ποικιλία εκείνη που δίνει απχρώσεις και δόθος στα νοήματα».

Πρόσφατα στον Πειραιά συστήθηκε Όμιλος για τη διεθνοποίηση της ελληνικής γλώσσας και τη διαφώτιση του ελληνικού έθνους και όλων των λαών για τα προτερήματα της ελληνικής γλώσσας και την ικανότητα να καλύψει όλες τις ανάγκες του σύγχρονου πολιτισμού καλύτερα από κάθε άλλη γλώσσα.

«Η ελληνική γλώσσα συγκεντρώνει τον πλούτο και την ομοιογένεια της γερμανικής, τη

τούτης της πρωτόγνωρης επόχης των αιφνιδιαστικών εκπλήξεων, των κοσμογονικών ανακατατάξεων και των καταλυτικών καταλήξεων.

Όταν ακόμα σήμερα στη χώρα μας, υπάρχουν, κυκλοφορούν, ψηφίζουν άνθρωποι - θύματα, που δεν γνωρίζουν γραφή και ανάγνωση.

Όταν το ποσοστό των αναλφάβητων - όχι φυσικά τα νήπια - φθάνει το 24ο, περίπου, δηλαδή κάπου δύο εκατομμύρια Έλληνες είμαστε αναλφάβητοι!

ΔΙΕΘΝΕΣ έτος αλφάβητισμού, κατά του κοινωνικού στίγματος που αναλαμβάνει ο άνθρωπος, όρισε το 1990 η UNESCO. Βέβαια η γλώσσα μας - όλες οι γλώσσες - θα μεταβάλλεται κάπως, θα πλουτίζεται, όμως δεν πρέπει να αλλοτριωθεί. Δεν έχουμε το δικαίωμα να την αφήσουμε έκθετη.

Κάνω τη μυθιστορηματική σκέψη, αν ερχόταν κάποιος πρόγονός μας, όχι από το μακρινό παρελθόν, ύστερα από μερικά

χρόνια, και άκουγαν το «ρισκάρα» — διακινδυνεύω — το «δρομολογώ», όχι βέβαια κάποιο ή κάποια μεταφορικά μέσα, θαλάσσια, ενσέρια ή χερσαία, αλλά προγραμματίζω, όπως μου τη «δίνει», μου τη «σπάει», «καράφλιασα» και πληθώρα άλλων, σίγουρα θα νόμιζαν οι δυστυχείς, πως βρίσκονταν σε άλλη χώρα.

Όταν όμως διαπίστωναν από κάποια σταθερά — βουνά, ποτάμια, εκκλησίες κ.ά. — ότι βρίσκονταν στη χώρα τους, στην Ελλάδα, θα σχημάτιζαν την εντύπωση πως η Ελλάδα είναι υπό ξένη κατοχή, ότι την κατοικούν έποικοι, ή ότι άλλο αφύσικο.

Οι μισοί Έλληνες θα κάνουν τους διερμηνείς στους άλλους μισούς, ή οι ίδιοι, τότε, μετέλληνες συνομιλητές τους θα ερμηνεύουν εκείνοι τα «ελληνικά» στα ελληνικά.

— Μα θα μου πείτε, «περί ανέμων και υδάτων», λέτε;

— Προσέξτε όμως, μήπως κάποιος σας «διορθώσει» και σας πει: «Όχι, καθαρεύουσα, «περί ανέμων και υδάτων», αλλά «για τους αέρηδες και για τα νερά».

ΓΙΩΡΓΟΣ Ε. ΤΖΟΥΒΑΡΑΣ

ΕΤΗΣΙΑ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Όπως είχε ανακοινωθεί στο προηγούμενο —45— φύλλο της εφημερίδας μας, την Κυριακή 3 Ιουνίου, σε αίθουσα της «Πανηπειρωτικής», έγινε η πρώτη ετήσια τακτική Γενική Συνέλευση, όπως ορίζει το καταστατικό της Αδελφότητας στο άρθρο 13, που έχει τροποποιηθεί με την 1670/26.6.87 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών. Κάθε δύο χρόνια αρχαιρείσες.

Αν και ήταν τριήμερο αργίας, καθώς την Δευτέρα ήταν του Αγίου Πνεύματος, μέλη της Αδελφότητας έδωσαν το παρόν. Ανέκδοτο στάθηκε το προκλητικό τριήμερο αργίας να μεταβιβάσει αυτή μας τη συνάντηση κι έμεινε με τη ζήλεια του.

Μια ατμόσφαιρα ζεστή, φιλική, ευχάριστη, Σελλαδίτικη, χωρίς καμιά εξαίρεση από τις άλλες, άλλοτε.

Ο Πρόεδρος της Αδελφότητας Γιάννης Χαβέλας, με το γνωστό και ζηλευτό μελίχιο ύ-

φος, μας έκανε απολογισμό της περασμένης χρονιάς.

Ο Ταμίας, Σωτήρης Παπαθανασίου, αναφέρθηκε στα οικονομικά, αφού προηγουμένως είχε διανεμηθεί σ' όλους ο οικονομικός απολογισμός εσόδων - εξόδων, τον οποίο και δημοσιεύουμε.

Ο Λάμπρος Καλαμπόκης, εκ μέρους της Αθλητικής Ένωσης Σελλάδων, ζήτησε την οικονομική αρωγή της Αδελφότητας προς την Α.Ε.Σ. Ακούστηκαν μερικές απόψεις, ενδιαφέρουσες με επιχειρήματα και επιρροές, όπως ταιριάζει.

Το Δ.Σ. υποσχέθηκε πως θα τις φέρει προς συζήτηση και γι' αυτές το ίδιο φυσικά θα αποφασίσει.

Διπλωσιάστηκε, σχεδόν, η κυκλοφορία της εφημερίδας, από τότε που πρωτοεκδόθηκε και όλοι, σχεδόν, οι κάτοικοι του χωριού είναι συνδρομητές, είτε ακόμα ο Πρόεδρος.

Πάμε καλά.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 1989 - 1990

ΕΣΟΔΑ	Δρχ.	ΕΞΟΔΑ	Δρχ.
Συνδρομές μελών και συνδρομητών	259.400	Ετήσιος χορός	296.550
Χορός	312.000	Αγορά δώρων λαχ.	56.950
Λαχειοφόρος χορού	199.400	Απονομή επιπλοών	5.200
Κρατική επιχορήγηση	30.000	Συνδρομή Πανηπειρωτικής	12.400
		Εγγραφή στην Ομοσπονδία Ν. Άρτας	10.000
		Σφραγίδα	2.500
		Γεν. Συνέλευση	3.000
		Εκτύπωση εφημερίδ.	156.342
		Διπλωτικά »	7.000
		Ταχυδρομ. τέλη	7.168
		Γραφική ύλη	2.460
Σύνολο	800.800	Σύνολο	559.570
Υπόλοιπο προηγούμενης χρονιάς			1.413.813
Σύνολο			2.214.613
Μείον έξοδα			559.570
Υπόλοιπο Ταμείου			1.655.043
Αθήνα Τετάρτη 30 Μαΐου 1990			
Ο Πρόεδρος		Ο Ταμίας	
ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΑΒΕΛΑΣ		ΣΩΤΗΡΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ	

Τέτοια νά 'χουμε

Το τριήμερο 11, 12, 13 Μαΐου, Διεθνές Επιστημονικό Συμπόσιο έγινε στην Άρτα, στη μεγάλη αίθουσα του Μουσικοφιλολογικού Συλλόγου «ΣΚΟΥΦΑΣ».

Θέμα του Συνεδρίου ήταν: «Σύγχρονες πόλεις πάνω σε παλιές». Το διοργάνωσε το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος, το Ελληνικό Τμήμα του I.C.O.M. Ο.Σ. και ο Δήμος Άρτας, υπό την αιγίδα του υπουργείου Πολιτισμού.

Η συμμετοχή διακεκριμένων επιστημόνων διεθνούς κύρους Ελλήνων και ξένων έδωσε ιδιαίτερη και ουσιαστική βαρύτητα. Ποικίλα και αρκετά τα πορίσματα, που αφορούν και το παρόν και το μέλλον.

Όπως ενδεικτικά, ότι η πόλη της Άρτας είναι κτισμένη στην παλιά Άρτα και σαν τέτοια πρέπει από όλους να αντιμετωπίζεται.

Οι χώροι γύρω από ιστορικούς και αρχαιολογικούς χώρους να απελευθερωθούν και να διαμορφωθεί το ενδεδειγμένο και γύρω «φυσικό» περιβάλλον. Να προχωρήσουν οι ανασκαφές που ήδη γίνονται και να προ-

βληθούν τα μνημεία διεθνώς. Πολεοδομική ανασυγκρότηση κι επέκταση της πόλης.

— Πάντως, εμείς χαϊρόμαστε, εμείς ελπίζουμε και ό,τι γίνεται κι όσο γίνεται, το θεωρούμε προβληματισμό. Πρόσοδο. Η αδράνεια προκαλεί σκουριά και η σκουριά την αδράνεια και τον αφανισμό.

ΑΝΤΙΚΑΠΝΙΣΤΙΚΗ ΗΜΕΡΑ

Η 31η Μαΐου καθιερώθηκε από την Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας, παγκόσμια αντικαπνιστική ημέρα. Η Ελληνική Αντικαπνιστική Εταιρεία κυκλοφόρησε σε απίστευτη απόκριση της 18.7.89 των υπουργών Υγείας της ΕΟΚ, που καλεί τα κράτη - μέλη να πάρουν τα απαραίτητα νομοθετικά μέτρα για την απαγόρευση του καπνίσματος σε κλειστούς χώρους.

— Πρόσφατα η Π.Ο.Υ. ανακοίνωσε ότι η ασθένεια του AIDS εξαπλώνεται σ' όλο τον κόσμο με ρυθμό δέκα οκτώ φορές ταχύτερα από ότι πριν από τέσσερα χρόνια!

Νεράκι!!

Με το υπ' αριθ. 303)18.4.90 έγγραφό της προς το Υπουργείο Π.Ε.Χ.Δ.Ε.) Δ/νση Πολεοδομικού Σχεδιασμού, η Κοινότητα του χωριού μας ζητά να της χορηγηθεί πίστωση δύο εκατομμυρίων δραχμών για νέα γεώτρηση, προκειμένου να υδροδοτηθεί το χωριό μας με πόσιμο νεράκι, πιο υγιεινό και περισσότερο από σήμερα.

Το υπάρχον και τους όρους υγιεινής δεν πληροί και η ποσότητά του είναι στοιχειώδης **α ν ε ρ α κ ή ς**, κυρίως ολόκληρη τη θερινή περίοδο.

— ΔΕΝ νομίζουμε πως το υπουργείο θα φανεί φειδωλό σ' αυτό το μικροέξοδο ζωής ενός ολόκληρου χωριού, γιατί τότε με θαρύ συναίσθημα και με στεγνό λαρύγγι θα πούμε:

«Ακριβοί στα πίτουρα και φτηνοί σ' αλεύρι» αν εν τω μεταξύ, δεν σκάσουμε από τη δίψα σαν τον τζίτζικα.

Αμβρακικός

Πολύκόσμια Ημέρα Περιβάλλοντος, σου λένε, η 5 Ιουνίου. Τι ειρωνία! Γιורתές μόνον για ντόρο και ρεκλάμες. Γιורתές χωρίς αντίκρισμα. Γιורתές χωρίς πρακτικό νόημα.

Σαν να μη έφταναν τα τόσα και από τόσες περιοχές λύματα που μολύνουν τον Αμβρακικό κόλπο, του οποίου το βάθος δεν ξεπερνά τα εξήντα μέτρα, σαν να μη έφταναν οι τόννοι αποβλήτων βιομηχανικών και κτηνοτροφικών μονάδων, σαν να μη έφταναν τα δηλητηριώδη από φυτοφάρμακα νερά που χύνονται εκεί, σαν να μη έφταναν δύο συγκριτήματα δεξαμενών πετρελαίου που λειτουργούν εκεί, σ' αυτή την ήδη υποβαθμισμένη παράκτια και θαλάσσια περιοχή, έρχεται τώρα το υπουργείο Εθνικής Άμυνας και ζητά με έγγραφό του από την Νομαρχία Άρτας, να του παραχωρηθεί έκταση σ' αυτή την περιοχή, για την εγκατάσταση δεξαμενών καυσίμων.

«Ήταν στραβό το κλήμα, το 'φαγε κι ο γαϊδάρος».

Φυσικά, η άρνηση, αντίδραση, ήταν άμεση από τους Δήμους Άρτας, Πρέβεζας, Αμφιλοχίας αλλά και από άλλους οργανισμούς και φορείς. Μαζί με την έντονη εγρήγορση όλων μας, λέμε, φωνάζουμε: — Λίγη ανθρωπιστική, τυφλότητα! Αυτοσκοτώνεστε! Σκοτώνετε την πολυτραυματισμένη καλοδέχτρα πόλη όλου τόμας μας.

ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΗ

Μακάρι να μας στέλλουν περισσότερα και περισσότερα άρθρα — κείμενα δακτυλογραφημένα. Έτσι διευκολύνουν τον φίλο και φιλότιμο τυπογράφο μας, περιορίζονται τα λάθη. Για να μας διευκολύνουν ακόμα στον απολογισμό της ύλης (σπουδαίο), σε ρυθμίζουν τη γραφομηχανή τους στα 55 διαστήματα, από 10—65. Μία σειρά - αράδα γραφομηχανής αντιστοιχεί σε δύο της εφημερίδας.

ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

Στο κοινοτικό κατάστημα του χωριού μας, την Πέμπτη 26 Απριλίου 1990, ύστερα από γραπτή πρόσκληση του Προέδρου της Κοινότητας Λάμπρου Καζναφέρη, συνεδράσε σε πλήρη απαρτία το από επτά μέλη — Ζορμπάλα, Δημήτριο, Αθανασίου Αντιστάσιο, Ράπη Δημήτριο, Τζουζάρα Βασίλειο, Τζουβάρα Παναγιώτη και Παπαγιάννη Ελευθερία — κοινοτικό συμβούλιο, με θέμα «Σύσταση Αναπτυξιακού Συνδέσμου στην 6η γεωγραφική ενότητα».

Είχαν προηγηθεί δύο συνελεύσεις στις 2.4.90 και στις 9.4.90 στην Κοινότητα Κομποτίου, με πρωτοβουλία των τριών Κοινοτήτων, ήτοι Κομποτίου, Σελλάδων, Λιμνίνης, στις οποίες αποφασίστηκε η προσθήκη διακοινοτικής συνεργασίας.

Μετά από εισήγηση του Προέδρου της Κοινότητας και διαλογική συζήτηση του κοινοτικού συμβουλίου, έχοντας υπ όψη τις διατάξεις του άρθρου 196 του Π.Δ. 389/89, Δημοτικός και Κοινοτικός Κώδικας (άρθρο 23 του Ν. 1416/84) αποφάσισε ομόφωνα (απόφ. 18) την σύσταση Αναπτυξιακού Συνδέσμου με την επωνυμία: **ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΟΜΠΟΤΙΟΥ, ΣΕΛΛΑΔΩΝ, ΛΙΜΝΙΝΗΣ**.

Έδρα του Συνδέσμου το Κομποτίο και χρονική διάρκεια πενήντα (50) χρόνια.

Ενδεικτικά αναφέρουμε μερικώς από τους σκοπούς του:

Εκπόνηση τοπικού αναπτυξια-

κού προγράμματος και χωροταξικού σχεδίου. Καταγραφή, ρύθμιση αναγκών και έργων υποδομής και προγραμματισμός για την πραγμάτωσή. Καταγραφή προγραμμάτων για την επίτευξη των τοπικών πληρωματικών πηγών.

Στο πλαίσιο αυτό περιλαμβάνεται κοινή επιχειρηματική δραστηριότητα σε κάθε τομέα ανάπτυξης και παραγωγής (γεωργία, τουρισμός, βιομηχανία, ιδιαίτερη βαρύτητα στις υδατοκαλλιέργειες, και σε έργα επέκτασης του Αμβρακικού).

Προβλέπονται πηγές εσόδων όπως ετήσια εισφορά των κατήκοντων, επιχορηγήσεις και δωρεές Δημοσίου και άλλων οργανισμών. Ας ελπίσουμε στην αλή εξέλιξη και επιτυχία πάντως με την ενεργό συμμετοχή όλων μας.

«Συν Αθηνά και χεῖρα κινεῖται»

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ

Ευχαριστούμε τους δύο προηγούμενους επιστολογούς, τον κ. Βασίλη Λαμπρό και τον κ. Κώστα Γιαννέλο, την επαγγελματική κριτική στην εφημερίδα μας. Σπουδαίοι και έμπειροι στην πένα και δύε, με βραδεία και μετρίως πρώτος.

«Όλα μέσα στις τέσσερις σελίδες, δίδονται πρ ο σ ε γ μ ν α κ: ωρεώσε, γράφει μετὰ των άλλων ο κ. Λαμπρός».

«Όλα στην εφημερίδα σας, να νοικοκυρευμένα και πρ ο σ ε γ μ ν α κ. Σ' όλα κρατά το μέτρο, μια προπαγάνδα, να θάσσετε να ξεπεράσετε το σκεπτο του καμπαρισμού, γράφει μετὰ των άλλων ο κ. Γιαννέλος».

ΑΡΝΗΤΙΚΟΘΕΤΙΚΑ

Τίτλος: «Περί κριτικής οργάνου», στο Φ. 111 - 112 Μαΐου - Απριλίου της εφημερίδας «Το Κομποτίο».

Βάζει τον καθένα μας, επιπλέον ενωτικό. Αναφέρω μερικές ενδεικτικές:

«Ναι στην κριτική, αλλά από ποιούς; Κριτική απ' αυτούς που δεν παίζουν με τη φωνή για να χάνουν το κεφάλι τους; Οι αλεύθουνοι όπου κι αν σκουρύνονται, είναι καιρός να ροιουν τη θέση που τους αξίζει στο περιβάλλον!».

Έτσι είναι, φίλτατε συνάδελφοι του άρθρου. Αδελφική, σωφρονική, καλή στη κριτική κι άλλο ανεκτική επικρίσεις (καυθέντες στον έρωτα), που φανεράνουν κατ'εξοχή ή έστω ρηχότητα ή ανεπαρκήτητα.

Αυτή ήταν και είναι πάντα η κοινωνία, αυτός είναι ο άνθρωπος. Ας ζουν στον κόσμο τους! Δυστυχώς, παντού πάντα, το ευχαριστώ και μπράβο, ήταν και είναι εσπώνια, αν και ανεξόδο!

ΣΚΑΛΑ

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος κάνει μια άνετη και ασφαλή σκάλα για το παρόν, που είναι αναγκαία, από κάθε ψηλότητα. Μ' όλο το θάρρος και το πάθος.

ΖΟΡΜΠΑΛΑ ΕΛΛΗΝΑ
Νηπιαγωγός